

ادامه حیات در بخش مراقبت‌های ویژه دولتی

از سال‌ها پیش یکی از مسائلی که همواره توسط مدیران و دست‌اندرکاران صنایع نساجی و پوشاک کشور مطرح می‌شد، اشاره به مزیت‌های نسبی و ارزش افزوده صنعت نساجی و پوشاک در مقایسه با سایر صنایع بوده است که در ادوار مختلف اغلب مورد غفلت دولتمردان قرار گرفته است و نوک پیکان انتقادات نسا جان کشور متوجه وزیران و مدیران دولتی بود که به‌طور خاص به حمایت از صنایع بزرگی همچون خودرو، پتروشیمی، فولاد و ... می‌پرداختند و به‌خصوص وزیر صنعت و مدیران ارشد این وزارتخانه را مدیران خودرویی، پتروشیمی و فولادی می‌دانستند؛ هر چند که همیشه ماهیت دولتی بودن صنایع مذکور به نوعی توجه ویژه به این صنایع را رقم می‌زد اما ایجاد شرایط گلخانه‌ای و غیر رقابتی برای این صنایع موجب شد تا صنایع مورد اشاره از حوزه رقابت در بازارهای بین‌المللی دور تر شوند و این عقب‌گرد تا به آنجا رسیده که عملاً نه در کیفیت، نه در کمیت و نه در قیمت، توان رقابت با بازارهای بین‌المللی را ندارند. در صنعت پتروشیمی متأسفانه واحدهای تولیدی، محصولات خود را در بازارهای جهانی با قیمتی پایین‌تر از بازار داخل کشور عرضه می‌کنند و از طرفی هم با ایجاد محدودیت در بازار داخل، مانع ورود محصول رقابتی در بازار می‌شوند. در صنعت خودروسازی نیز همچون سال‌های گذشته همچنان دولت می‌کوشد تا با افزایش تعرفه‌های گمرکی مانع ورود خودروهای با کیفیت و قیمت مناسب خارجی شود تا از این رهگذر خودروسازان بی‌کیفیت و گران‌فروش داخلی بتوانند به حیات گلخانه‌ای خود در بخش مراقبت‌های ویژه دولت ادامه دهند. بالا رفتن نرخ ارز و همزمانی آن با افزایش تعرفه‌های واردات خودروهای خارجی و گرانی بسیار چشمگیر خودروهای خارجی در بازار داخل کشور در کمتر از شش ماه گذشته و احتمالاً گرانی قریب‌الوقوع خودروهای بی‌کیفیت داخلی، تکرار سناریوی سوء مدیریت در بخش صنعت و تجارت کشور است که سال‌های متمادی با آن دست و پنجه نرم می‌کنیم. متأسفانه طبق پیش‌بینی‌ها، ثباتی که دولت تدبیر و امید با صرف هزینه‌های گزاف برای تثبیت نرخ ارز تا پیش از انتخابات ریاست جمهوری مدنظر قرار داده بود، پس از انتخابات از بین رفت و بار دیگر اقتصاد کشور در کانال ناآرامی و آشوب همیشگی خود قرار گرفت و تا حاکمیت نتواند تصمیم واحدی در خصوص واقعی‌سازی نرخ ارز و تثبیت ارز تک‌نرخ بگیرد، این ناآرامی و ناپایداری ادامه خواهد یافت.

بررسی و تحلیل بیانیه‌ها، نشست‌ها و پیگیری‌های تشکل‌های صنفی و صنعتی کشور و از جمله اتاق‌های بازرگانی سراسر کشور بیانگر این واقعیت است که در شرایط نابسامان اقتصادی فعلی، اوضاع تولید و صنعت نیز به روال نیست؛ لذا بخش قابل ملاحظه‌ای از انتقادات مطرح شده، گلایه‌هایی از فضای ناسالم کسب و کار و درخواست تسهیل این فضا برای حمایت از تولید داخل است که این موضوع وجه اشتراک اکثر صنعتگران و اقتصاددانان کشور است اما در این میان، همچنان هستند گروه‌هایی که منافع صنفی و شخصی خود را بر منافع ملی ترجیح می‌دهند و همچون خودروسازان و پتروشیمی‌ها به دنبال بازار امن، بکر و بدون رقابت خود می‌گردند و نهایت خواسته و توقعشان از دولت، ایجاد بازار انحصاری و گلخانه‌ای برای عرضه محصولات بی‌کیفیت و گرانقیمت داخلی است - در این خصوص در فرصت مقتضی بیشتر سخن خواهیم گفت - لذا بسیار امیدواریم این گروه نیز تمرکز خود را به جای رانت خواهی و سهم خواهی از بازار به ارتقای کیفیت و کاهش قیمت معطوف دارند تا مصرف‌کننده نهایی نیز از مواهب بازار آزاد و رقابتی محروم نشود.